

[Ivan Klich]

LABSKÉ VYHLÍDKY

LABSKÉ

VYHLÍDKY

Ivan Klich

Grada Publishing

Upozornění pro čtenáře a uživatele této knihy
Všechna práva vyhrazena. Žádná část této tištěné
či elektronické knihy nesmí být reprodukována
a šířena v papírové, elektronické či jiné podobě
bez předchozího písemného souhlasu nakladatele.
Neoprávněné užití této knihy bude trestně stíháno.

Ivan Klich
LABSKÉ VYHLÍDKY

Vydala Grada Publishing, a.s.
U Průhonu 22, Praha 7
obchod@grada.cz
www.grada.cz
tel.: +420 234 264 401
fax: +420 234 264 400
jako svou 6594. publikaci

Odpovědná redaktorka Alice Zavadilová
Grafická úprava Martin Dubský
Sazba Eliška Mojzesová
Jazyková korektura Martina Mojzesová
Fotografie Ivan Klich
Mapky zdroj: mapy.cz
Počet stran 192
První vydání, Praha 2017
Vytiskla tiskárna FINIDR

© Grada Publishing, a.s., 2017
Cover Design © Grada Publishing, a.s., 2017

ISBN 978-80-271-9791-0 (pdf)
ISBN 978-80-271-0549-6 (print)

ÚVOD

Vážení čtenáři, dostává se vám do rukou volné pokračování mého turisticko-průvodcovského a fotografického dílka „Vltavské vyhlídky“. Tentokrát se předmětem mého zájmu stalo celkem 51 vyhlídkových míst na řeku Labe od soutoku s Vltavou pod Mělníkem až po saské okresní město Pirna.

Vltavu můžeme s klidným svědomím prohlásit za naši „národní“ řeku, neboť v žádném místě svého 433 km dlouhého toku – od pramene u obce Kvilda na Šumavě až po soutok právě s Labem pod Mělníkem – neopouští území České republiky. Labe je na tom trochu jinak. Za českou řeku ji považujeme proto, že pramení na území Čech (v Krkonoších v nadmořské výšce 1 387 m z rašeliniště na Labské louce). Z toku o celkové délce 1 094 km však připadá na Čechy „pouze“ 370,74 km, „zbytek“ pak délkou 723,26 km protéká pod názvem Elbe územím Spolkové republiky Německo. Na jeho území se také vlévá do Severního moře. Celková rozloha Povodí Labe je 144 055 km², z toho v Čechách 49 933, v Německu 97 175, v Polsku 239,3 a v Rakousku 920,7 km². Labe je tedy řekou česko-německou, jeho povodí dokonce česko-německo-polsko-rakouským. Zajímavostí je fakt, že Labe je jednou z velice mála českých řek, jejíž jméno je jiného než ženského rodu.

Na svém horním toku protéká Labe atraktivním horským a podhorským územím Labské rokle, Špindlerova Mlýna, Vrchlábí a městem Dvůr Králové nad Labem. Dále však teče terénem povětšinou rovinatým. Této oblasti až

po Litoměřici se říká Polabí a není tak docela předmětem mého zájmu. Pro účely této publikace mě zajímá část toku právě za Litoměřicemi, přesněji nedaleko Lovosic, kde se řeka noří do hlubokého kařonu zvaného Brána Čech (Porta Bohemica) a začíná protékat Labským údolím, roklí Labských pískovců a Českým Švýcarskem a posléze i v Německu Saským Švýcarskem, až po Pirnu (resp. ještě kousek za ní), kde se rozšiřuje a okolní terén klesá. Kousek za obcí Dolní Žleb až po německou Schmilku tvoří Labe česko-německou hranici. Nejtatraktivnějším územím je pro nás tedy část toku Labe od Brány Čech u Lovosic až po skalní město Bastei nad lázeňskou obcí Kurort Rathen. Udělal jsem však kompromis a své vyprávění o labských vyhlídkách začínám pod mělnickým zámekem a končím jej městem Pirna.

Jaký je zásadní rozdíl mezi vltavskými a labskými vyhlídkami? Ty vltavské jsou z převážné části nad tzv. výsepními (vnějšími) břehy říčních zákrut a dále nad hladinou přehrad Vltavské kaskády (vodní nádrže Orlík, Kamýk, Slapy a Štěchovice). Až do bezprostřední blízkosti mnohých z nich se lze dostat motorovým vozidlem či na kole. Počet labských vyhlídek nad meandry je menší, nenacházejí se nad přehradami, ale nad původním tokem, zato jsou mnohé ve větší výšce nad hladinou řeky. Přístup k nim je tedy náročnější a možností, jak se k nim dostat dopravním prostředkem, je omezeně. Z toho vyplývá, že při návštěvě labských vyhlídek jsem našlapal

podstatně více kilometrů a zdolal větší převýšení.

Povídání o jednotlivých vyhlídkách včetně fotografií, souřadnic, popisu přístupu (autem, autobusem, na kole či pěšky) a výřezu z turistických map bude za sebou řazeno tak, jak po sobě následují po proudu řeky Labe, bez ohledu na to, zda jsou na pravém či levém břehu řeky. Jednotlivé vyhlídky jsou pojmenovány tak, jak uvádějí turistické mapy nebo jak je nazývají místní obyvatelé. Některé z nich jsou známé více, jiné méně. Některé vyhlídky spolu těsně sousedí a výhled z nich se liší jen málo, proto je zahrnu do jedné kapitoly. Většina vyhlídek je přístupná po turistických trasách nebo naučných stezkách, k některým se dostanete jen s popisem trasy nebo díky souřadnicím, které záměrně uvedu. Všechny vyhlídky mají své kouzlo, přitahují vyznavače rodinné i individuální turistiky nebo jsou cílem zamilovaných párů a nejrůznějších romantiků, amatérské či profesionální fotografy nevyjímaje.

Jelikož hodně Němců jezdí do Českého Švýcarska a někteří Češi do Saského Švýcarska, rozhodl jsem se pro rozšíření počtu vyhlídek i na německou stranu Labe. Proto vám hned v úvodu kapitoly o první německé vyhlídce přiblížím rozdíl ve značení turistických map v Sasku a na závěr publikace uvedu překlad základních turistických pojmů z němčiny do češtiny.

Přeji vám pohodové putování, hezké počasí, dobrý výhled, romantický východ či západ slunce a „dobré světlo“.

OBSAH

[1]	VYHLÍDKA ZÁMEK MĚLNÍK A VRÁZOVA VYHLÍDKA
– výhled na soutok Labe s Vltavou	11
[2]	VYHLÍDKA HOŠTKA / LABSKÁ TERASA
– výhled na Labe, horu Říp a Štětí	17
[3]	VYHLÍDKA TŘI KŘÍŽE / KALVÁRIE
– výhled na Labe, kopec Lovoš, kopec Malá Vendula a vinici pod ním	23
[4]	VYHLÍDKY SKALKY, MLYNÁŘŮV KŘÍŽ, DUBIČKY,
DOERELLOVA A JAROSLAVA SRBY
– výhled na Labe, kopec a lom Deblík, Dolní Zálezly a Církvice	29
[5]	VYHLÍDKY CHVALOV A JOSEFÍNKA
– výhled na Labe, Církvice, Sebusín a čedičový hřbet Čertova jizba	35
[6]	VYHLÍDKA VAŇOVSKÁ SKÁLA
– výhled na Labe, Brnou, Malý a Vysoký ostrý	41
[7]	VYHLÍDKA VRKOČ
– výhled na Labe, zdymadlo TGM, hrad Střekov a Ústí nad Labem	45
[8]	VYHLÍDKY VYSOKÝ OSTRÝ A MALÝ OSTRÝ
– výhled na Labe, Vaňov a NPP Vrkoč	49
[9]	VYHLÍDKA HRAD STŘEKOV
– výhled na Labe, zdymadlo TGM, NPP Vrkoč a Ústí nad Labem	53
[10]	VYHLÍDKY HUMBOLDOVA A VĚTRUŠE
– výhled na Labe, hrad Střekov a Ústí nad Labem	57
[11]	VYHLÍDKA MARIÁNSKÁ SKÁLA
– výhled na Labe a Ústí nad Labem	63
[12]	VYHLÍDKA KOZÍ VRCH
– výhled na Labe, Valtýřov, Velké Březno a Ústí nad Labem	69
[13]	VYHLÍDKA PASTÝŘSKÁ STĚNA
– výhled na Labe, Děčín a děčínský zámek	75
[14]	VYHLÍDKY ČERVENÝ VRCH, DOLNÍ A HORNÍ
– výhled na Labe, Stoličnou horu a Děčín	81
[15]	VYHLÍDKA CÍSAŘSKÝ VÝHLED
– výhled na Labe, Děčín a Labské pískovce	87
[16]	VYHLÍDKY SNĚŽNICKÁ A LABSKÁ STRÁŽ
– výhled na Labe, Labské pískovce a Děčín – Prostřední Žleb	91
[17]	VYHLÍDKY SPÁLENISKO, DOLNÍ VĚŽ A RŮŽOVÁ
– výhled na Labe, Labské pískovce, Prostřední Žleb a Růžový hřeben	95

[18]	VYHLÍDKA BELVEDER – výhled na Labe a Labské pískovce	103
[19]	VYHLÍDKA LABSKÉ ÚDOLÍ – výhled na Labe, skalní věže Růžového hřebene	109
[20]	VYHLÍDKA LABSKÁ – výhled na Labe a jeho soutok s Kamenicí, část Hřenska, přívoz a nádraží Schöna	115
[21]	VYHLÍDKA KIPPHORN – výhled na Labe, Stříbrné stěny, část masivu Schrammsteine, Kaiserkrone a Zirkelstein	121
[22]	VYHLÍDKA KLEINE BASTEI/SCHMILKA – výhled na Labe, Labské pískovce a část masivu Schrammsteine	125
[23]	VYHLÍDKA HUNDSKIRCHE – výhled na Labe proti proudu a obec Schmilka	129
[24]	VYHLÍDKOVÁ TRASA MITTELHANGWEG, VYHLÍDKA KLEINE BASTEI/KRIPPEN – výhled na Labe a vrcholky masivu Schrammsteine	135
[25]	VYHLÍDKA CAROLAHÖHE – výhled na Labe, Postelwitz a Krippen	141
[26]	VYHLÍDKY KIRSCHLEITE, ZAHNSBERG A EMMABANK – výhled na Labe, okraj masivu Schrammsteine a Postelwitz	145
[27]	VYHLÍDKY TIERGEHEGE, PERSONENAUFZUG – výhled na Labe a okrajovou část Bad Schandau	151
[28]	VYHLÍDKA KARLS RUH – výhled na Labe a centrum Bad Schandau	155
[29]	VYHLÍDKA LILIENSTEIN – výhled na Labe, obec a pevnost Königstein	159
[30]	VYHLÍDKA KÖNIGSTEIN – výhled na Labe, město Königstein a Lilienstein	165
[31]	VYHLÍDKY BASTEI – výhled na Labe, skalní masiv Bastei a Rauenstein	171
[32]	VYHLÍDKY WILKEAUSSICHT A STEINBRUCHPFAD – výhled na Labe, obec Stadt Wehlen a Pötzscha	177
[33]	VYHLÍDKA GELBER PUNKT – výhled na Labe, hrad Sonnenstein a město Pirna	181
[34]	VYHLÍDKY SONNENSTEIN, CANALETTOWEG A KLEINE BASTEI – výhled na Labe a okrajovou část města Pirna	187

Letní polední slunce nad mělnickými vinicemi a soutokem Labe s Vltavou

VYHLÍDKA ZÁMEK MĚLNÍK A VRÁZOVA VYHLÍDKA

[1]

GPS vyhlídkové trasy: 50.3515756N, 14.4718911E až 50.3485072N, 14.4753486E

Jak již z úvodu knížky vyplývá, moje vyprávění o vyhlídkách nad řekou Labe začíná v místě jejího soutoku s naší nejdelší řekou Vltavou (posuzováno z hlediska pramene i soutoku na území České republiky).

Tím místem je okresní město Mělník a jeho historická část – zámek a kostel sv. Petra a Pavla včetně místa, kterému se říká Vrázova vyhlídka. Terénem vyhlídkových míst je vlastně vydlážděný chodník pod zámek a kostelem sv. Petra a Pavla nebo částečně travnatá a částečně šotolinová plošina těsně vedle kostela. Výhledu občas částečně brání stromy pod pěšinou.

VYHLÍDKA

Z celé vyhlídkové trasy z ulic Na Vyhlídce a Vinohrady Karla IV. až po Vrázovu vyhlídku je hlavním objektem vyhlídky soutok Vltavy s Labem, svírající mezi svými toky přírodní rezervaci (PR) Úpor-Černínovsko, dále závěrečná část Vraňansko-Hořínského plavebního kanálu včetně zdymadla, obec Hořín včetně areálu jezdecké společnosti a zámku, most přes Labe s místní komunikací a dále po proudu přístaviště, most na silnici I/16 a na obzoru hora Říp. Zajímavý je též pohled na vinice pod zámek.

PŘÍSTUP

Okresní město Mělník se nachází ve Středočeském kraji 30 km severně od Prahy. Autem či na motorce je z Prahy dostupné po silnici I/9, exit z dálnice D8 – přes Neratovice až po Rumburk – nebo po silnici I/16, exit 39 z dálnice D10 – Slaný.

Vlakem sem dojedete po trati 072 Lysá nad Labem – Ústí nad Labem západ. Autobusy vyjíždějí z Prahy-Ládví nebo nádraží Holešovice. Z hlavních silnic, vlakového i autobusového nádraží je nutno k vyhlídce projít historickým centrem města přes náměstí Míru, Svatováclavskou ulicí mezi zámek a kostelem sv. Petra a Pavla.

ZAJÍMAVOSTI V OKOLÍ

Největší a vyhlídkám nejbližší zajímavostí je samotné město Mělník s jeho památkami a pozoruhodnostmi. Název Mělník pochází ze slovanského pojmenování mělnících se hornin, jež tvoří svah zámeckého kopce. Město vzniklo ve 13. století z podhradí a trhové osady, zakládací listinu nemá, a tak první zpráva, na jejímž základě by bylo možné jej považovat za město, je listina Přemysla Otakara II. z roku 1274. Natrvalo prohlásil Mělník královským věnným

městem až Karel IV., který sem dal přivést z Burgundska a Champagne vinnou révu a založil zde vinařství. Hospodářsky Mělník prosperoval za vlády Jiřího z Poděbrad, naopak stagnoval a upadal od konce 15. století. Vinařství doznalo největšího rozmachu v období od husitských válek do třicetileté války, kdy byly rozšiřovány vinice a bohatnoucí měšťané investovali do náboženských svatostánků. Dalšího markantního rozvoje se město dočkalo až v době po vzniku první republiky, kdy byly vybudovány přístav, okresní úřad, kulturní dům, pošta, kanalizace a provedena

Svatováclavská ulice směrem ke Kostelu sv. Petra a Pavla a k zámku

Pražská brána – součást bývalého městského opevnění

elektrifikace. Nejvýznamnější památkou města je zámek stojící na místě, kde v 9. století stávalo slovanské hradiště. Až do roku 1542 zůstal původně románský a poté gotický mělnický hrad v držení královské koruny. V tom roce jej král Ferdinand I. zastavil Zdislavu Berkovi z Dubé a Lipé, který ho přestavěl na sídlo v renesančním slohu. Po třicetileté válce zámek pustl a v roce 1646 byl zastaven Černínům z Chudenic, kteří jej později od císaře Leopolda I. koupili a v letech 1685–1686 přestavěli do dnešní podoby. Roku 1753 přešel zámek sňatkem Marie Ludmily, poslední dědičky z rodu

Černínů (odtud jméno nejznámějšího mělnického vína), s Augustem Antonínem z Lobkovic do majetku Lobkoviců. Ti jej vlastnili až do roku 1938, kdy byl nacisty zkonfiskován a po roce 1948 komunisty znárodněn. Restitucí byl Lobkovicům zámek vrácen v roce 1992.

Přírodní rezervace Úpor-Černínovsko je s rozlohou 877 ha od roku 2014 chráněným územím. Předmětem ochrany jsou evropsky významné lokality s výskytem zachovalých lužních lesů, slepých labských ramen a vlhkých nivních luk s výskytem chráněných druhů rostlin a živočichů.

Severní křídlo mělnického zámku

Vyhlídková plošina před Kostelem sv. Petra a Pavla

Tok Labe ze zámeckých vyhlídek směrem ke Štětí

Kousek proti proudu Vltavy před soutokem s Labem

Soutok Labe s Vltavou

Vraňansko-Hořínský plavební kanál byl vybudován v letech 1903–1905. V době svého vzniku patřil k největším technickým dílům svého druhu v celé habsburské monarchii. Jeho hlavním účelem se stalo dokončení splavnosti úseku Vltavy mezi Prahou a Mělníkem. Zdyždadlo kanálu překonává spád 8,5 m a je nejvyšším plavebním stupněm v úseku Praha – Mělník.

Pod zámekem, na protilehlém břehu Labe, leží ve vzdálenosti 2 km od Mělníka obec Hořín. První zmínka o obci pochází z roku 1336. Vesnice spolu s celým mělnickým panstvím patřila císaři Ferdinandu III., který dal panství roku 1646 do zástavy Černínům. Ti ho na konci 17. století získali do dědického vlastnictví. Hlavním lákadlem obce je lovecký zámek postavený v roce 1696. Stejným způsobem jako mělnický zámek přešel i tento zámek roku 1753 do majetku Lobkoviců a vrácen jim byl v roce 1992.

V celé naší knize se bude točit řeč kolem Labe. Využívám tedy první kapitoly k tomu, abych napsal pár řádků i o Vltavě. Vltava je nejdelší řekou s pramenem (u obce Kvilda na Šumavě) i ústím na území České republiky. Její celková délka činí 433 km a rozloha povodí (opět pouze na území České republiky) zabírá plochu 27 006 km². Hlavní pramennou větví řeky je Teplá Vltava, která pramení na východním svahu Černé hory. Vedlejší větví je Studená Vltava pramenící v Bavorsku u obce Haidmühle. Obě větve se stékají u osady Chlum uprostřed 1. zóny NP Šumava. Vltava protéká významnými městy, jako jsou Český Krumlov, České Budějovice a Praha. Na svém toku mívá tak významná místa, jako jsou Čertova

stěna, hrad Rožmberk, klášter Zlatá Koruna, zřícenina hradu Dívčí Kámen, zámek Hluboká nad Vltavou, jaderná elektrárna Temelín, hrad Zvíkov, zámek Orlík či Žďákovský most. Největšími přítoky jsou z pravé strany Lužnice a Sázava, z levé strany Otava a Berounka. Vyvrcholením historických snah o splavnost celého toku byla výstavba tzv. Vltavské kaskády. Ta obnáší přehradní hráze (případně zdymadla) a přehradní jezera v pořadí Lipno I, Lipno II, vodní nádrže Hněvkovice, Kořensko, Orlík, Kamýk, Slapy, Štěchovice a Vrané. Největší přehradou je vodní nádrž Orlík. Přehrada byla budována v letech 1954–1961. Její název je odvozen od zámku Orlík, který se kdysi tyčil nad hladinou řeky vysoko na skále, kdežto dnes je jen pár metrů nad hladinou přehrady. Největší hloubka přehrady je 74 m. Celková plocha činí 24 km², celková délka 68 km. Objemem zadržené vody je největší v Čechách a může dosáhnout maximální hodnoty skoro 717 mil. km³. Nepočítám-li vozovku hráze nádrže, přehradu lze překonat z jednoho břehu na druhý kterýmkoli z pěti mostů – Žďákovským mostem na silnici I/19, Zvíkovským

otavským mostem a Zvíkovským vltavským mostem na silnici II/121, železničním mostem na trati Tábor – Ražice a Podolským mostem na silnici I/29. Vodní nádrž Orlík patří k nejvyhledávanějším turistickým a rekreačním oblastem. Většina rekreačních zařízení se nachází na pravém břehu. Vedle energetického a rekreačního využití je hlavním posláním přehrady funkce regulační, což se ověřilo při povodních v roce 2002 a 2006, kdy dokázala zadržet nepředstavitelné množství vody, a prodloužit tak čas pro realizaci protipovodňových opatření v Praze. Naopak při extrémním suchu v létě 2015 byl díky upouštění vody z nádrže pokles hladiny Vltavy v Praze téměř nezatelný. Fenomémem vodní nádrže Orlík jsou rybáři, jejichž loďky, sezení a přístřešky potkáte „na každém kroku“. Mezi nejhojněji se vyskytující a chytané ryby druhy patří kapr, štika, sumec, lín a okoun. Orlická přehrada neblaze proslula i díky tzv. orlickým vraždám. Chlubit se jistě nemůže ani skutečností, že kvůli ní bylo zatopeno deset obcí a osad s celkovým počtem 650 obytných a hospodářských staveb, se 14 mlýny a s velkým množstvím pil.

Vinice pod zámekem, mosty přes Labe, na obzoru Říp a České středohoří

Přírodní rezervace Úpor-Černínovsko mezi Vltavou a Labem

Vinice a vinný kopec Sovice

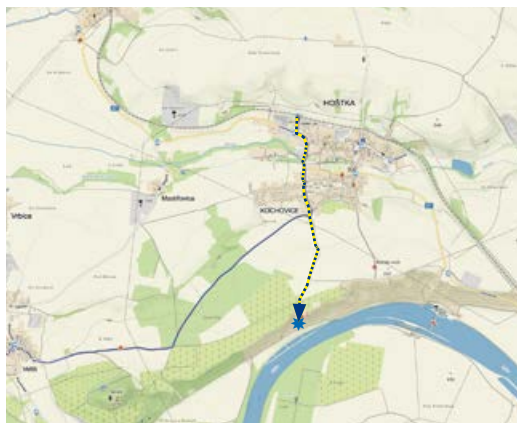
GPS vyhlídky: 50.4743964N, 14.3278153E

Hoštka (podle blízkého výchozího města) nebo též Labská terasa (podle jižním směrem orientované stráně nad Labem s četnými vinicemi) – to jsou dva názvy používané pro vyhlídku, která se nachází zhruba ve třetině cesty mezi Štětím a Litoměřicemi. Toto území je součástí litoměřické podoblasti vinařské oblasti Čechy. Vyhlídku tvoří rovný plácek nevábneho vzhledu, pokrytý drobnými kamínky a opatřený přístřeškem, informační tabulí a zábradlím.

VYHLÍDKA

Z vyhlídky se nabízí pohled na Labe protékající zde rovinatým terénem, ze kterého se na pravém břehu zvedá 278 m vysoký kopec Sovice porostlý po značné části svého svahu vinnou révou. Pod kopcem lze spatřit přírodní památku Sovice u Brzáněk. Tok řeky je viditelný po proudu až téměř po Litoměřice a proti proudu až po Štětí, a to včetně zdymadla Štětí s malou vodní elektrárnou. Na protilehlém obzoru se rýsuje hora Říp a při pohledu po proudu České středohoří se svým vrcholem Milešovkou.

trasa. K samotné vyhlídce dojdete z Hoštky po místní komunikaci přes část obce Kochovice.

PŘÍSTUP

Město Hoštka se nachází na silnici II/261 Štětí – Litoměřice. Vlakem sem dojedete po trati 072 Lysá nad Labem – Ústí nad Labem západ. Dále vede přes Hoštku autobusová linka Štětí – Roudnice nad Labem – Litoměřice. Mezi Roudnicí nad Labem a Hoškou vede modrá turistická

ZAJÍMAVOSTI V OKOLÍ

Město Hoštka sestává ze čtyř částí – Malešov, Kochovice, Hoštka a Velešice. Neví se, kdy bylo město založeno, první zprávy o osídlení pocházejí z roku

1266 a jeho zakladatelem byl údajně Přemysl Otakar II. Statut města získala Hoštka v roce 2006. V současnosti v ní žije přibližně 1 700 obyvatel. Nejdůležitějšími pamětihodnostmi jsou kostel sv. Otmara a kostel Nanebevzetí Panny Marie. Potenciálu místního vinařství a agroturistiky využívá Labská stezka, tvořící pomyslnou hranici mezi Ústeckým a Středočeským krajem.

Viniční hora Sovice je 278 metrů vysoký kopec s vinicí, která funguje již od roku 1603. Na původně panské vinici dnes rostou hrozny těch nejlepších roudnických vín. Víno se stáčí v zámeckých sklepích pod hlavičkou Lobkowiczského zámeckého vinařství Roudnice nad Labem.

Přírodní památka Sovice u Brzáněk je chráněným územím na jihovýchodním svahu kopce Sovice o rozloze 1,16 ha, jež bylo vyhlášeno v roce 2012 za účelem ochrany této evropské významné lokality polopřirozených suchých trávníků a křovin na vápnitěm podloží.

Město Štětí, které leží na silnici I/9 a II/261 mezi Mělníkem a Litoměřicemi, 50 km severně od Prahy a 16 km od Mělníka, je známé největšími papírnami v České republice. Na město, papírnu a Labe se nabízí ještě jedna vyhlídka, kterou však podrobněji zmiňovat nebudu – je jí 281 metr vysoký kopec Špičák. Název města pochází s největší pravděpodobností od slova štít, resp. zástita, a je uváděn v historických

Pohled po proudu Labe a na horu Říp

listinách z let 1314 a 1467 jako Sstiet. Po zrušení roudnického okresu v roce 1960 bylo město připojeno k okresu Litoměřice. V současné době v něm žije necelých 8 tisíc obyvatel. Zmíněné papírny byly založeny v roce 1949 jako národní podnik Papírny Štětí, který zpočátku vyráběl strojní lepenku, k níž v roce 1963 přibyla výroba novinového papíru s denní produkcí až 250 tun. V porevoluční historii firmy sehrála nejvýznamnější roli norská firma Norske Skog, díky jejímž investicím narostla výroba papíru v roce 2008 až na 453 tuny denně. Tento rok byl zároveň rokem, kdy norská firma své působení v papírnách ukončila. Dnes je v areálu největším výrobcem papíru firma Mondi Štětí, a. s., a vedle ní zde

působí řada menších firem. V době „největší slávy“ zaměstnávaly papírny 3 600 zaměstnanců, tedy téměř polovinu obyvatel města. Nejvýznamnějšími kulturními pamětihodnostmi města jsou kostel sv. Šimona a Judy, socha sv. Jana Nepomuckého, farní budova, sousoší T. G. Masaryka a Eduarda Beneše. Nesmím zapomenout na příznivce vodáckého sportu, pro které je pojmem veslařský a vodácký areál v Račicích. Jeho dráha vznikla na místě bývalé pískovny v roce 1986. Celková délka vodního kanálu je 2 350 m, šířka hlavního kanálu 130 m. Kanál umožňuje pořádání závodů až na 200 m. Kromě hlavního kanálu disponuje areál o celkové rozloze 73 ha ještě kanálem

Pohled proti proudu a na zdymadlo Štětí